

www.atd.org.pl

Stowarzyszenie Przyjaciół Międzynarodowego Ruchu
ATD Czwarty Świat w Polsce

Pakiet – 20 listopada 2009

www.tapori.org

20. rocznica uchwalenia Konwencji o Prawach Dziecka

ATD Czwarty Świat Polska i Ruch Taporí oddają głos dzieciom.

Z okazji 20 rocznicy uchwalenia Konwencji o Prawach Dziecka wolontariusze Ruchu Taporí (projekt ATD Czwarty Świat Polska – www.atd.org.pl) starają się w różny sposób umożliwić dzieciom zabranie głosu:

- Pod koniec całorocznej kampanii wspierają trójkę dzieci z Polski, które spotkają się 9 grudnia w Genewie z panią Kang Kyang-Wha, Wysokim Komisarzem ONZ ds. Praw Człowieka. Będą one reprezentowały setki dzieci z Polski i w ich imieniu przekażą Komisarzowi to, co dzieci sądzą na temat praw dziecka oraz które prawa są dla dzieci najważniejsze. (str. 2 i 3)
- Przygotowali do druku książkę zawierającą wypowiedzi ok. 500 dzieci z Polski. Książka ukazuje się, by zachęcić wychowawców, nauczycieli i wszystkich dorosłych, aby włączali dzieci w działania na rzecz poprawy sytuacji dzieci w Polsce w 2010 roku, który będzie Europejskim Rokiem Walki z ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym. (str. 4)

Na europejskim i krajowym poziomie wolontariusze ATD Czwarty Świat przynaglają decydentów politycznych i rządy do:

- ▶ wspierania rodziców w taki sposób, by ich własne dzieci mogły z nimi mieszkać,
- ▶ stworzenia narodowej strategii budowania odpowiednich mieszkań dla rodzin, by wszystkie dzieci mogły żyć w godnych warunkach, nie zagrażających ich zdrowiu,
- ▶ rozwinięcia w systemie szkolnictwa narzędzi, dzięki którym szkoła nie będzie miejscem upokorzenia i wstydu dla niektórych dzieci, dzięki którym dzieci mogą wzrastać i uczyć się tam, gdzie mieszkają.

Jednym z kroków we wspieraniu tych procesów w Polsce, może być ratyfikacja zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej przez Państwo Polskie. Ratyfikacja może stworzyć oficjalną przestrzeń dla debaty między rządem a społeczeństwem obywatelskim, podjętej w celu polepszenia socjalnej sytuacji rodzin w Polsce, szczególności rodzin najbiedniejszych. Dlatego 20. rocznica uchwalenia Konwencji o Prawach Dziecka jest okazją dla ATD Czwarty Świat do zaproszenia całego społeczeństwa do poparcia « Apelu Kieleckiego » (str. 4)

Ruch ATD Czwarty Świat jest organizacją pozarządową niezwiązaną z żadnym ruchem politycznym ani religijnym. Został założony w roku 1957 przez Józefa Wrzesińskiego i działa w ponad trzydziestu krajach Europy, Afryki, Ameryki Północnej oraz Południowej, a także w regionie Oceanu Indyjskiego i Azji. Ruch ATD walczy o prawa człowieka, a zwłaszcza o zapewnienie dostępu do praw osobom najuboższym. Od roku 1991 posiada status konsultacyjny przy Radzie Gospodarczej i Społecznej Narodów Zjednoczonych (ECOSOC). ATD posiada status konsultacyjny przy organizacjach: UNICEF, UNESCO oraz Międzynarodowej Organizacji Pracy, a także uczestniczy w pracach Rady Europy. Posiada również stałe przedstawicielstwo przy Unii Europejskiej.

Kontakt w Warszawie: Pierre Klein: pfklein@atd-fourthworld.org – 0 505 222 609

Kontakt w Kielcach: Anna Śleznik: atdczwartyswiat@wp.pl – 0 668 045 345

Więcej informacji można znaleźć pod adresem: www.atd.org.pl i www.tapori.org i www.innov2010.eu

Europejskie Spotkanie Tapori Przesłania z Mięcierzyna

Europejski Spotkanie Tapori odbyło się w Mięcierzynie, w dniach od 26 do 30 czerwca 2009. Głównym celem spotkania było budowanie przyjaźni między najmłodszymi mieszkańcami Europy. W spotkaniu wzięło udział pięćdziesięcioro dzieci pochodzących z różnych krajów i środowisk. W czasie spotkania dzieci miały okazję poznać lepiej swoje prawa. Rozmawiały o nich w luźnej atmosferze, biorąc udział w grze przestrzennej, a potem już bardziej poważnie, pracując nad przesłaniem z okazji 20. rocznicy podpisania Konwencji o Prawach Dziecka.

Nazajutrz po zakończeniu Europejskiego Spotkania Tapori delegacja dzieci uczestniczących w Spotkaniu w Mięcierzynie udała się do biura Rzecznika Praw Dziecka, aby przedstawić mu przesłanie.

Oto treść przesłania dzieci z Europejskiego Spotkania Tapori w Mięcierzynie:

Wszystkie dzieci mają prawo do uśmiechu.

Nic nie zastąpi nam rodziny i czasu spędzonego z rodziną. Potrzebujemy spotykać się z rodzicami, rodzeństwem, dziadkami i z dalszą rodziną nawet jeśli z nimi nie mieszkamy. Dzięki tym spotkaniom się uśmiechamy.

Gdy jesteśmy chorzy, potrzebujemy opieki lekarskiej – na przykład: Mały braciszek jednego z nas był bardzo chory i musiał często jeździć do szpitala. Gdyby nie było karetki pogotowia to by nie przeżył.

Na naszym spotkaniu są różne dzieci. Mówimy różnymi językami, jesteśmy w różnym wieku i różnego wzrostu, mamy różny kolor skóry, ale

bawimy się wszyscy razem. Chcemy, żeby tak było zawsze. Wszyscy jesteśmy równi. Chcemy być akceptowani i szanowani nawet wtedy, gdy jesteśmy inni. To też sprawia, że się uśmiechamy.

W szkole są dzieci, których inni nie słuchają i dlatego one czują się odrzucone. Jedno z dzieci powiedziało: "Nie chodzi o to, żeby moje zdanie było najważniejsze, ale o to, żeby inni mnie wysłuchali". Inne dziecko powiedziało: "Bardzo ważne jest mieć przyjaciela. We dwójkę już nie jest się samotnym. To pomaga, bo możemy się wspierać". Przyjaźń sprawia, że się uśmiechamy.

*Bardzo ważne jest chodzenie do szkoły, żeby poznawać dużo słów i móc odpowiadać na pytania innych. Gdy dziecko często opuszcza szkołę, nie będzie miało takich samych szans w życiu. "Nie zawsze chodzimy uśmiechnięci do szkoły, ale jeśli nie będziemy chodzić do szkoły, nie będziemy potrafili przeczytać zdania: **Wszyscy jesteśmy równi**".*

Mięcierzyn, 29 czerwca 2009

Fragmety przesłania Międzynarodowego Ruchu Taponi – www.taponi.org

Tekst ten jest owocem wspólnej pracy setek dzieci z czterech kontynentów. W grudniu 2009, w czasie Światowego Spotkania Taponi, dzieci z Ruchu Taponi pochylały się nad nim ponownie, a następnie to uzupełnione przesłanie przekażą Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Jesteśmy dziećmi należącymi do Ruchu Taponi i chcemy napisać przesłanie z okazji 20. rocznicy uchwalenia Konwencji o Prawach Dziecka.

Wielu z nas nie znało wcześniej treści tej Konwencji i nie wiedziało nawet o tym, że dzieci mają swoje prawa. Aby je poznać omawialiśmy tekst Konwencji w szkole oraz w naszych grupach Taponi.

My, którzy nie jesteśmy biedni, mówimy, że nie mamy prawa przyznawać oczu na otaczające nas ubóstwo i pozostawać wobec niego obojętni.

My, którzy żyjemy w ubóstwie, nie możemy siedzieć z założonymi rękami kiedy nasza rodzina cierpi.

Trudności, których sami doświadczamy, pozwalają nam lepiej rozumieć to, co przeżywają inni ludzie, którzy zmagają się z jeszcze większymi trudnościami niż my...

My wszyscy uważamy, że ludzie, którzy żyją w ubóstwie nie potrzebują jedynie domu i pracy, lecz prawdziwego życia.

Czytając tekst o prawach dziecka przekonaliśmy się o tym, że nawet nasze małe gesty mogą przyczynić się do tego, aby prawa dziecka i prawa człowieka były przestrzegane. Kiedy działamy razem, to nawet nasze najmniejsze gesty mogą zmieniać świat. A oto kilka przykładów :

Przyjaźń jest naszym skarbem.

To dzięki przyjaciółom możemy zapomnieć o naszych troskach i wydarzeniach, które nas zasmucają. Przyjaźń sprawia, że jesteśmy silni. Każdy powinien mieć przyjaciela, z którym mógłby się bawić. Próbuje się zaakceptować innych takimi jakimi są i przestać ich osądzać zanim ich lepiej nie poznamy. Kiedy widzimy w szkole dzieci, które trzymają się z boku, próbujemy nawiązać z nimi kontakt, nawet wtedy, gdy one same nie mają odwagi do nas podejść.

Niektórych dzieci nie lubimy, ale staramy się z nimi nie kłócić. Słowa mogą ranić. To jest trudne ponieważ my też nie chcemy być odpychani przez inne dzieci. Wspólna zabawa jest znakiem pokoju i miłości.

Pomagamy sobie, aby wspólnie się uczyć.

Jeżeli się nie uczymy, nie rozwijamy się. Kiedy na lekcji wiemy coś, czego nie wie inny uczeń, wyjaśniamy mu to, aby mógł się dzięki temu rozwijać i dzielić się swoją wiedzą z innymi. Czasami pożyczamy nasze kredki, jeżeli ktoś ich nie ma. W niektórych krajach dzieci, które chodzą do szkoły, dzielą się swoją wiedzą i umiejętnościami z dziećmi, które nie chodzą do szkoły. Uczą ich nowych słów, piosenek i wierszyków...

Niektórzy z naszych rodziców są przygnieceny trudnościami w życiu. Dlatego staramy się ulżyć im, wspierając ich w wysiłkach utrzymania rodziny. Pomagamy im mimo tego, że jesteśmy jeszcze dziećmi.

Opiekujemy się młodszym rodzeństwem, gotujemy i chodzimy po wodę do studni, a wszystko po to, aby nasi rodzice mogli znaleźć pracę lub żeby mogli pracować. Pracujemy też na polu i opiekujemy się zwierzętami. Pomagamy starszym osobom, które nie mają już siły, aby nosić drewno i zajmować się uprawą roli. Odwiedzamy ich. Pomagamy im nosić zakupy. Pomagamy sobie nawzajem, aby móc szybciej skończyć pracę i mieć więcej czasu na zabawę i rozmowy.

Niektórzy z nas pracują razem, aby świat wokół nas stawał się lepszy.

Zorganizowali oni wspólną akcję pomocy dla jednego kolegi, którego rodzina nie miała pieniędzy na leczenie. Niektóre dzieci czyściły studnie i fontanny w ich dzielnicach, aby woda była czysta. Inne sprzątały ulice, aby uniknąć chorób. Kiedy dorośli zobaczyli, że dzieci pracują, dołączyli do nich.

Cieszymy się z tego, bo to pokazuje, że to co robimy jest bardzo ważne.

Niestety w niektórych sytuacjach nie możemy nic zrobić. To jest Wasza praca, dorośli!

Wierzmy w Was i prosimy Was o to:

–abyście nas szanowali, zwłaszcza wtedy, gdy nasze rodziny są bardzo biedne;

–abyście pozwolili nam się wypowiedzieć i abyście chcieli nas wysłuchać;

–abyście umożliwili nam spotkania z dziećmi z różnych krajów i różnych środowisk;

–abyście zrobili wszystko, byśmy dorastali w pokoju i w bezpieczeństwie, w naszym środowisku rodzinnym.

Nie lubimy przemocy. Boimy się jej i cierpimy przez nią.

Prosimy, aby nasi rodzice mieli zapewnione godne warunki życia, pracy i mieszkania oraz o to, żeby nie byli upokorzani z powodu ich ubóstwa.

Trzeba zakończyć wojny, aby nie było więcej łez i aby rodzice mogli wykonywać swoje prace i dbać o to, aby ich rodziny miały co jeść. Chcemy, aby w każdym domu zapanował pokój i aby zamieszkał on w sercach każdego z nas.

Prosimy Was o to, abyście pracowali wspólnie na rzecz pokoju na świecie.

Wszystkie dzieci chcą się uczyć.

Prosimy Was o to, abyście pomagali naszym rodzicom i zapewnili im niezbędne środki na wychowanie ich dzieci. Aby tak się stało, rodzice powinni móc pracować, aby móc nakarmić swoje dzieci, ubrać je oraz móc je leczyć. Jeżeli nasi rodzice będą wystarczająco dużo zarabiać, my nie będziemy musieli pracować. To naszym rodzicom trzeba pomóc!

Wszystkie dzieci powinny mieć możliwość chodzenia do szkoły i mieć całkowicie bezpłatny dostęp do edukacji.

Rodzina jest fundamentem, na którym budujemy całe nasze życie.

Prosimy Was o to, abyście nie krzywdzili dzieci, bo one są przyszłością świata.

Czuwajcie nad tym, żeby dzieci nie były już nigdy więcej wykorzystywane przez dorosłych, ani poprzez pracę ponad ich siły, ani w żaden inny sposób.

Prosimy Was o to, abyście pozwolili dzieciom mieszkać razem z rodzicami. Jeżeli jakieś dziecko nie może mieszkać z rodziną, to dla swojego dobra powinno mieć możliwość zachowania z nią kontaktu.

Na zawsze część jego serca pozostanie z rodziną. Bez kontaktu z rodziną będzie ono zawsze nieszczęśliwe, nawet jeżeli na zewnątrz tego nie okazuje.

W naszych sercach jest nadzieja na świat, w którym zapanuje pokój, przyjaźń i miłość. Jednak nam samym nie uda się tego osiągnąć. Musimy połączyć nasze wysiłki i pomysły...

Aby walczyć z biedą musimy być solidarni!

Połączmy się w trosce o lepszy i bardziej sprawiedliwy świat!

LICZYMY NA WAS !

Z okazji 20. rocznicy uchwalenia Konwencji o Prawach Dziecka wolontariusze Ruchu Tapori przygotowali do druku książkę zawierającą wypowiedzi ok. 500 dzieci z Polski. Ta książka jest podziękowaniem dla 500 dzieci z Polski, które nam podarowały swoje sylwetki oraz powierzyły wiadomości o przyjaźni i solidarności podczas kampanii Tapori 2006-2008. Ta książka jest także zaproszeniem skierowanym do dorosłych: wychowawców i animatorów grup dzieci. **Rok 2010 jest Europejskim Rokiem Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym.** Podczas tego roku, podążamy za dziećmi zgodnie z ich nadzieją i pragnieniem świata pełnego sprawiedliwości i pokoju. **Kontakt: tapori@interia.pl**

Cześć, mam na imię Łukasz. Zgadza się z tym, że każdy na świecie powinien mieć przyjaciela, który pomoże mu w każdej sytuacji. Chciałbym mieć przyjaciela. **Łukasz, lat 14**

Mam przyjaciółkę Weronikę, która jeździ na wózku inwalidzkim, ale to nie przeszkadza nam bawić się razem. **Dominika, lat 6**

Nie lubię, jak dzieci przezywają mnie, że jestem cyganem. **Mario, lat 10**

Nie chcę, żeby ktoś się wyśmiewał ze mnie i z mojego brata. **Angelika, lat 10**

Bardzo chciałbym wam pomóc, coś dla was zrobić. Mnie ciągle po szkole przezywają i popychają. Ja zazwyczaj też przezywam, ale tylko troszeczkę. Dlatego chciałbym to zmienić na lepsze. **Artur, lat 13**

Chcę, by każdy traktował siebie dobrze. I proszę traktujcie zwierzęta dobrze. **Anita, lat 13**

Chciałabym, aby wszystkie dzieci na świecie: -Miały rodziców do kochania! -Aby miały przyjaciół! -Aby się uczyły! -Miały co jeść! -Aby były szczęśliwe! **Agnieszka**

Żeby wszystkie dzieci miały domy. I nie musiały wyjeżdżać z swoich

krajów. By nie musiały się uczyć innych języków. **Sata**

Chcę, aby inne dzieci miały: kochających rodziców, własne zabawki, miały dom oraz ubrania, miały swoje zwierzątko. **Nikola**

Chciałbym, żeby na świecie nie było przemocy i żeby można było podróżować po świecie bez paszportów. **Jakub**

Chciałabym mieć różdżkę, żeby wyczarować kwiatek, bo z kwiatkami świat jest ładniejszy. **Oliwia lat 5**

Chciałbym, żeby dzieci na całym świecie się uśmiechały. **Jan, lat 9**

Przyjaźń
Moje marzenie: mieć przyjaciela PRAWDZIWEGO!
Mikołaj, 5 lat

Przyjacieł to ktoś, kto pożyczka, nigdy nie odmawia zabawy, pociesza, nie bije. Przyjacieł to lubić najbardziej jednego z kolegów.
Grześ

Mam przyjaciółkę Weronikę, która jeździ na wózku inwalidzkim, ale to nie przeszkadza nam bawić się razem.
Dominika, 6 lat

Cześć, mam na imię Łukasz. Zgadza się z tym, że każdy na świecie powinien mieć przyjaciela, który pomoże mu w każdej sytuacji. Chciałbym mieć przyjaciela.
Łukasz, 14 lat

Zetę nie być smutnym, chodzić do kolegi i się z nimi bawić i dlatego dużo nie biew smutny. Więc radzę wam jak jesteście smutni to warto mieć przyjaciół. Przyjaciele pomagają!
Łukasz, 11 lat

Jestem...
Pochodzę z Czeczenii. Mam bardzo dobrą koleżankę, ma na imię Kasia. Lubię chodzić do szkoły. Ojciec moim przedmiotem jest informatyka. W przyszłości chciałbym być trenerem kung-fu. Chciałbym bardzo, żeby w Czeczenii nie było wojny.
Asia, 12 lat

Ja lubię motor. Zięć wam, zebrać mieli motor.
Maciek, 5 lat

Cześć, lubię muzykę i tańce.
Karolina, 9 lat

Wszyscy się śmieją i popychają, kłami na podwórku i śmieją się z tego kolego.
Kamil, 6 lat

Kocham wszystkie dzieci!
Bubus, 6 lat

Appel Kielecki - Kampania na rzecz dialogu dotyczącego ratyfikacji przez Polskę zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej

Ubóstwo to nie tylko brak dochodu, to także naruszenie praw człowieka i praw dziecka, a świat ma możliwości, by temu zapobiec. Z okazji 20 listopada 2009, polskie organizacje pozarządowe przygotowały szereg zdarzeń. Dzień ten był okazją dla ATD Czwarty Świat do rozpoczęcia promocji Kampanii na rzecz dialogu społecznego, dotyczącego ratyfikacji przez Polskę zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej, której celem jest zrobienie kroku w kierunku godności, praw człowieka i praw dziecka dla wszystkich w Polsce.

Więcej na stronie: www.atd.org.pl/article400.html